

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

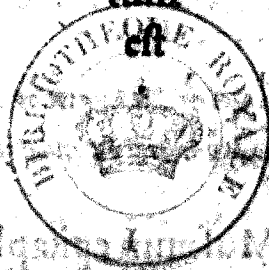
Bibliothèque nationale de France (BnF)

Μουσίου ποιημάτων τὰ καθ' ἑρμῆν Λέανδρον ὁ δὲ εἰς
τὴν ῥωμαίων διάλεκτον αὐτολιζὲν μετω-
χέουσα.

Musæi opusculum de Herone &
Leandro, quod & in latinam
linguam ad uer-
bum trala-

tum

est

ⒸAduerte post eum uersum qui incipit οὐ λιβάνου θυόεν
πρὸς charta tertia in prima pagella deesse hoc carmē,
Οὐδὲ περιτυόνων τις εἰλείπειν τῆμος ἐορτῆς.
Neq; accolarum quisquam decrat tunc festi. i. illius fe
sti tempore.

ⒸItem post eum uersum qui incipit Κύνπρδος ὡς ἱέρεια
charta quinta in secunda pagella deesse hoc carmen,
Δούρ' ἴθι μουσιπύλδου γαμήλια θεσμά τε αἰνῆς.
Huc ades initiare nuptialibus legibus deæ.

Εἰς μουσαῖον ἐπιτάφιον.

Εὐμόλπου Φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὐδαε
Μουσαῖον φθίμενον σῶ μὲν τὸ τελετὰ φησὶ.

In Musæum epitaphium.

Eumolpi carum filium tenet phalericum solum
Musæū corruptū corpore sub hoc tumulo.
ⒸSed cum quatuor fuisse Musæos a Suda tradatur,
unusne ex iis, an alius quispiam hic noster fuerit,
quaerendum.

Ἄλλος ὁ Ῥωμαῖος τῶν ἀποστασίων

बिप्रादतिदु

[illegible]

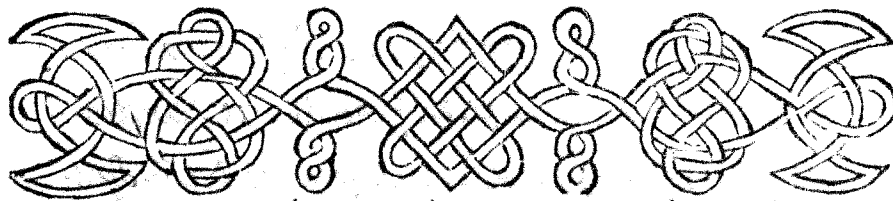
也。

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

ΝΗΟΣ ΕΪΗΝ ἀνάσσειν ἀγένηον ἦχι θύη λᾶς.
Κυπριογεῖ, ἀνέδρυται ἐτήσιον αὐτὰρ ὀτόξοις.
Ὀύλοσ' ἔρωσ' ἑσάξαι δόισιν εὐσαιδὲ μεμηνῶς,
Ὄξεία δερδύλλεσκεῖ πικρὸν δ' ἄθυνην ῥοῖσόν,
Μητρός ἐπ' αἰθήτῃ γὰρ ἐπ' αἰσέσων δ' ἐπελάσθῃ,
Ἡ πατὴρ Λαγύδρου κόρης φρένας αἶψα, πέρησας.
Ἀμφότεροι δὲ πόνου, αὐτὰρ πεφορημένοι οἷσιν,
Ἀλήλων ἀπόναντο· γάλαρ δὲ συρίσσει, λύχινον.
Λαθεῖ δ' ὠρθήκαντο· σιδήρεον δὲ λελογχῶς,
Αἶμα, πλυπλάγκτης πρὸ δώκε ποθέειν τ' αἰετ'·
Καί σφε φάοισ' ἡμέρας, ἡμέρας δὲ καὶ φιλοτήλων.

Τοῦ αὐτοῦ· Εἰς μουσαῖον.

Καὶ φρένας ἀδρήσεια θεῶν ἔλε, δὴ γὰρ αἰοδαῖς,
Στεῦτο λαχεῖν ἄρης, μοῦνος ἀποῖνα πόνων.
Τοῦτο κλύων μεμέσσο· ὅτ' τοῖς ἐπὶ νήκοθεν ἔργοις
Ἀλὺς ἀδὴρ ἄρης τ' οὐχάδεν ὑβερῆσας.
Μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν· ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθέειν τῶν
Οἷσιν, ἀπ' ἀφ' ἑσέως παρθερίης κἀλυκας
Αἰνεῖ δ' ὧ δὲ μικρῇσιν ἐπιστάσας ἐλίδεσθαι,
Ὅσ' ὅλγαις παίζων χερσὶν ἐοργαζέσθαι.

ΜΟΥΣΑΪΟΥ ΤΑ ΚΑΤ' ἩΡΩ ΚΑΙ
ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΕΠΕ ΘΕΑ κρυφαίων ἐπιμαρτυρα
λύχρον ἐρώτων.
Καὶ νύχον πλωτῆς θαλασσοπό
ρων ὑμεναίων.
Καὶ γάμον ἀλυνόεντα γόν, οὐκ ἴδεν
ἀφροίτης ἡώς.

Καὶ σπῆσόν καὶ ἄβυσσον ὅ πηγέμοσ' ἐν νύχῃ Ἡρώϊ.
Νηχόμερόν τε Λεάνδρου ὁμοῦ, καὶ λύχρον ἀκούω
λύχρον ἀπαγγέλλοντα διακροεῖν ἀφροίτης.
Ἡρώϊ νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτης.
λύχρον ἐρώτος ἀγαλματόν, ὃ φελεν αἰθέριος ζῆς.
Ἐν νύχῃ μετὰ ἔθλον ἄγειν ἐφ' ὃ μή γυναικ' ἄσρων.
Καί μιν ἐπικλήσαντο μφοσόλον ἄσρον ἐρώτων.
Ὅτι πέλεν συνέειθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
ἀγγελίω δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων

Πρὶν χαλεπὸν πνοῆσιν ἀήμῳ αἰχρὸν ἀήτην
Ἀλλ' ἄγε μοι μέλῃν τὸ μῖα ζυγάφθε τελευτήν
Λύχον σβεννύμεν οἷο καὶ ὀλύνμεν οἷο Λεῶνδρον.
Σησὸς ἔην καὶ ἄβυδρος ἐν ἀντίον ἐγγύθι πόντον.
Γείτονές εἰσι πόλεις· ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων,
Ἀμφοτέρης πολίεσιν ἑνα ζυγὸν κενόϊσιν.
Ἡΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· ὄνομα δ' αὐτῇ
Ἰμερόφος τὸ Λεῶνδρος ἔλω καὶ παρθένοιο Ἡρώ.
Ἡμὲν, σῆσόν ἐναίεν· ὁ δὲ, πολίεθρον ἀβύδου,
Ἀμφοτέρῃ πόλει πεικαμέες ἀσέρες ἀμφω
Ἰκελοι ἀμνήλοισι· σὺ δ' εἴ ποτε κείθι περήσεις.
Δίξέ μοι τινὰ πύργον ὅπῃ ποτὲ σῆστας Ἡρώ.
Ἰσατο Λύχον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνῃ Λεῶνδρῳ.
Δίξέ μοι ἀρχαῖος ἀλὶν χεῖρα, πρῶτον ἀβύδου.
Ἐσέ τί ποτε λαίοντα μῦρον, καὶ ἔρωτα Λεῶνδρον.
Ἀλλὰ πρόθεν Λεῶνδρος ἀβύδῳ θῆδ' ὠματὰ ναιῶν
Ἡρώ σ' ὅτ' πόθον ἦλθε· πόθῳ δ' ἐνέδνησεν αὐτήν.
Ἡρώ μὲν χεῖεσσι δὸς τρεφὲς αἶμα λαχούσῃ
Κύπριδος ὠϊέεσσι γάμων δ' ἀδιδάκτους ἔχουσα.
Πύργον ἀπὸ προγόνων παρ' ἀγείτονι ναίει θαλάσῃ.

Ἀλλ' ἔκλυ' ἔπειτα δ' ἄνασσα σπαιοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἄλλοι μὲν ἐνὶ νόμῳ γυναιξίν·
 Οὐδέ ποτ' ἄλλοι μὲν μετ' ἡλικίαν ἡλικίαν
 Μῶμον ἀλλοτρίαν ζηλήμονα θηλυτέρων.
 Καὶ γὰρ ἐπὶ γλαίῃ ζηλήμονες εἰς γυναῖκας.
 Ἀλλ' αἰὲν κτερέσαν ἱλαστομένη ἀφροδότης
 Πολλάκι καὶ γὰρ ἐρωτὰ παρηγορέσκε θυηλαῖς.
 Μηδ' ἴσως ὄραν ἴη φλογερὴν τρομέουσα φασγάνῳ
 Ἀλλ' ὅπως αἰετὶ πυρίων εἰόντας οἴσους.
 Δὴ γὰρ κυπρίδ' ἡ παρθένος ἡλθερέστη.
 Τὴν, ἀλλὰ σπῆσον ἄλγους ἀδώνιδ' ἢ κυθέρην
 Πασυδὴ δ' ἄσπευδον ἐς ἱερὸν ἡμαρικήδας
 Ὅσσοι ναετάρσκειν ἀλίστρ' ἐφ' ὧν σφύραν ἦσαν.
 Οἱ μὲν ἀφ' αἰμονίης· οἱ δὲ ναλίης ἀπὸ κύπρου.
 + Οὐδέ γυνή τις ἐμὶ μὲν ἐνὶ πόλει στυγερῶν.
 Οὐλομένη θυόεντος ἐνὶ περύγεσσι χορῶν
 Οὐφρυγίσσ' ἀέτης· ὁ γέροντος ἀσπὸς αἰνύδου.
 Οὐδέ τις ἡ θέωρ φιλοπαρθένος· ἢ γὰρ ἐλεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσατες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.
 Οὐτόσον ἀθανάτων αἰτέων ἀσπύδουσι θυηλαῖς

Ὅσον ἀγέρο μύων δαὶ κάλεια παρθενιλέων.
Ἡ δὲ θεὸς ἀνάνηδον ἐπώχετο παρθένοσ ἡρώ.
Μῆμαρτυγὴν χερίεσσαν ἀπαστράππουσα προσώτρυ
Ὅϊά τε λυκοπαίρηος ἐπαντέλῃσασε λήνη.
Ἄλτρα δὲ χονέων Φοινιάσερ κύκλα παρφῶν
ὧς ῥόδον ἐκκαλύκων δίδυμόχρουν ἤταίχα φαίηε
Ἡρῶς ἐν μελέεσσι ῥόδων λφμῶνα φανῆναι,
Χροῖην γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο νιαιομύνης δὲ
Καὶ ῥόδα λυκοχέτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο καὶ ῥ
πρὸς αὖ δὲ μελέων χεῖρες εἶον· οἱ δὲ πάλαιοι
Τρεῖς χεῖρας ψῶσαν πεφυκέναι εἰς δὲ τὴν ἡρῶς
Ὀφθαλμοσ γελῶν ἐλατὸν χαρίτεσσι τεθῆλη.
Ἄτρεκέως ἰέρφαν ἐπάζιον ὥρετο κύπρις.
ὧς φήμῳ περὶ πολλὸν ἀγρίσεν σασα γυναικῶν,
Κύπριδος ἀρήτφρα νήη διεφαίνετο κύπρις.
Δύσαρ δ' ἡνιθέων ἀπαλας φρένας ὁ δέ τις ἀνδρῶν
Ἦεν ὅς σ' ἐμινέαινε νῆειν ὁμοθέμνιον ἡρώ.
Ἡδ' ἄρα καμνιδέμεθλον ὅπῃ κατάνηδον ἀλάχο.
Ἐσπόμνον νόον εἶχε δ' ὁμματαὶ φρένας ἀνδρῶν
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον

Καὶ σπάρτ' ἐπέμειν· λαχεδαίμον' ἔδρακ' ἄστυ
Ἡ χιμόθορ καὶ ἄεθλον ἀλεῶμεν ἀγλαΐᾳ ὤρῃ.
Τοῖν δ' οὐ πῶ ὅπῳ πάνεην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε.
Καὶ τάχα κύπρις ἐχέει χαίτων μίαν ὀπλοτεράων
Γαπαίων ἐμὸς γησα· κόρον δ' ἔχουσιν ὅπῳ πῆσ.
Αὐτίκα τε θναίῳ λυγρὸν ἐπιβήμενος Ἡρώϊς.
Οὐκ ἄν' ἐγὼ κατ' ὀλυμπὸν ἐφίμειρω θεὸς εἶναι,
Ἡμετέρῳ παρὰ κοιτὴν ἔχον ἐνὶ δώμασιν Ἡρῶ
Εἶδέ μοι οὐκ ἐπέσχε τὴν ἐέρφην ἀφάσσειν,
Τοῖν μοι κνυθέσθαι μέν παρὰ κοιτὴν ὁ πάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡ ἰδέωρ τις ἐφώνεεν, ἄλλοθεν αἶψα
Ἐλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήραρ καὶ εἰκόνῃς.
Ἄϊνο πατὴρ Λεὶδάμει· σὺ δ' ὡς ἴδες ἡκλῆα Κούρη
Οὐκ ἐθέλεις κρυφίῳ σὺ καταφύχειν φρένα κέντρῳ;
Ἀλλὰ πνεύμασι δαμῖς ἀδύκητον οἴσοις
Οὐκ ἐθέλεις ζῶειν περικαλέος ἀμμοροῦ Ἡρώϊς.
Σὺ βλεφάρων δ' ἄκτῃσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
Καὶ κραδίη παφλαζεν ἀνίκητον πυρσὸς ὀρμῇ.
Καῖος γὰρ περὶ πυρσὸν ἀμωμήτοιο γυναικὸς,
Ὅζυτέρον μὲν ὀπείωσι πέλας περὶ ἐντοῖς οἴσου.

Ὁφθαλμός δ' ὁρᾷ δὲ τὴν ἀπὸ φθαλμοῖο βολαίῳ
Ἐλκος ὀλιδάινει καὶ πρὸ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
Εἶλε δέ μιν τότε θάμβρος· ἀραιδείη· φόμος· αἰδώς.
Ἐτρεμε μὲν ἡραδίη· αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἀλῶν.
θάμνι δ' εἰδος ἄριστον· ὅπως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ.
Θρσαλέως δ' ὕππερος ἀραιδείην ἀγαπαίῳ.
Ἡρέμα πρῶτον ἐβαινε· καὶ ἀντίον ἴσαρχος.
Λοξὰ δ' ὅτι πένων δουρὰς εἰλέλιζεν ὀπωπᾶς.
Νύμασ' ἀφθόγοισι παρὰ πλάζων φρένα κέρει.
Αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε κέρθον δολόεντα λεῖανδρον
Χαῖρερ ἐπαίλαίησιν· ἐν ἡσυχίᾳ δὲ καὶ αὐτῇ.
Πολλὰ μὲν ἡμέρας ἔσαν ἐν ἀπέκρυψεν ὀπωπῇ.
Νύμασι λαβριδίῳσιν ὑπαπέμεσσα λεῖανδρῳ.
Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν ὁ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἰαίθη.
Ὅττι κέρθον ξυνέηκε καὶ ἀπείσασα κέρει.
Ὁφρα μὲν ὅν λεῖανδρος εἰδίξει το λάθριον ὥρην.
Φέγος ἀνὰ σέλασκα κατήειν ἐς δύνειν ἡώς.
Ἐκπεράτης δ' ἐνέφαιρε βαθύσκοτος ἑσπερὸ ἀστὴρ.
Αὐτὰρ ὁ θρσαλέως μετεκίανεν ἐπύθη κέρει.
Ὡς εἰδὲ κναρόπτεπλον ἐπιθρῶσκον ὁμίλην.

Ἡρέμα μὲν θλίβων ρόδοι δέ α δάκτυλα κέρησ'
 Βυασόθεν ἐσοράχζεν ἀθέσφατον· ἠδὲ σιωπῇ
 Οἶά τε χωρὶ μὲν ῥοδέην ἐξέσπασε χίρ^{ρα}.
 Ὡς δ' ἔρα τῆς ἐνόησε χαλίφρονι ρήματα κέρησ'
 Θαρσαλέως παλάμη πλυδαίδαλ' ἔλκε χιτῶ^{ρα}
 ἔχρατ' ἀτιμῆντος ἄγων ἐπὶ κῆθεα νηοῦ
 Ὀκναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθέν' ἠρώ
 Οἶά τ' ἔκ' ἐθέλῃ σατοίην δ' ἄνεμ' εἴλατο φωνήν.
 Θηλυτέροις ἐπέσπετ' ἀπειλείσασα λείμδ' ὦ.
 Σέινε· τί μ' ἔταίνεις τί με δύσμορε παρθέν' ἔλκε
 Ἄλμην δ' ἐνυροκέλευθον· ἐμὸν δ' ἄπόλει περ χιτῶ^{ρα}
 Μῆνιν ἐμῶν ἀπ' ὅσπερ πολυκτεάνων γενετῆρων.
 Κύπριδος οὔσσι ἔοικε θεῆς ἱέρφ' ἀμφ' ἀφάσσειν.
 Παρθενίῃς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχαρον ὅσιν ἱκέσθαι
 Τόλα μὲν ἠπειλῆσεν ἐοικότα παρθεὶνι κῆσόν.
 Θηλείης δὲ λείμδ' ὅσ' ἐπὶ κλύν' ὅιστον ἀπειλῆς
 ἔγνω πειθομένων σπμῆϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡθιόισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες
 Κυπρίδων ὁράων αὐτὰρ ἑλοίεσιν ἀπειλαί
 Πρῶθενικῆς δ' ἐνυροδμον ἐν ἔχθρῳ αὐχέρα κύνσας.

Τόλον μῦθον ἔφωε πρὸς κερβολημέρος οἷσσι.
Κύπρι φίλη μετὰ λύπριν· ἀθηναίη μετὰ θήνην.
Ὀνὺς ἐπιχορίησιν ἴσθιν καλέωσι γυναῖξιν.
Ἀλλά σε θυγατέρεσσιν δὸς κρονίωνος εἰσὶ καὶ.
Ὀλβιος ὅσος φύτευσε καὶ ὀλβίη ἡ τέκε μήτηρ.
Γαστήρ ἡσὲ λόχυνσε μακρὸν τῆ· αἰὶα λυγρόν.
Ἡμετέρων ἐπέκχε· πόθος δ' οἴκτειρον ἀμάγκην.
Κύπριδος ὡς ἰέρφα μετέρχοι λύπρινδος ἔργα.
Παρθένον ἔκ' ἐπέοικεν ὑπερβόησιν ἀφροδίτῃ.
Γασθρὸν καὶ σὺ κύπριν ἐκίναται· ἦν δ' ἐθέλησθαι.
Θεομάθης ἐρόντα καὶ ὄργισσιν ἀδελφῶν.
Ἔστι γάμος καὶ λέκτρα· σὺ δ' εἰ φίλεις κυθήφας.
Θελξιρόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεομόν ἐρώτ.
σὺν δ' ἐκέτην μεκόμιζε καὶ ἦν ἐθέλης παρὰ λόγῳ.
Τόν, σοι ἔρω· ἡ γὰρ σε ἐοῖς μελέεσσι κίχης.
Ὡς θρασυὶ ἤρακλῆα θεὸς χρυσᾶ ἔξ' ἀπὸς ἐρμῆς.
Θητεύειν ἐκόμιζεν ἰξιδανίην ποτὶ νύμφην.
Σοὶ δ' ἐμὲ κύπριν ἐπέμπε καὶ ὅσοφός, ἡ γὰρ γενέρι.
Πρὸ θένος ὅσε λελήθεν ἀπ' ἄρ' ἀδύτης Ἀταλάντῃ.
Ἢ ποτε μελάρωνος ἔρασα μὲν σὺ φύγερ ὠνὴν.

Παρθενίης ἀλέγσσα χλωσαμένης δ' ἄφροδύτης
Τὸν πάρος οὐκ ἐπ' ἔθηκεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ
Πείθει καὶ σὺ φίλῃ, μὴ κύπριδ' ἠμὴν ἐγείρῃς,
Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα λούρης
Θυμὸν ἐρωτοτόκοις παρὰ πλάγξας ἐνὶ μύθοις
Παρθενικὴ δ' ἄφθογ' ἐπὶ χθόνα πῆζεν ὁπωπὴν,
Αἰδοῖ ἐρυθόωσαν ὑπὲρ λέπρουσα παρτήν
Καὶ χθονὸς ἐξίεν ἄκρον ἐπ' ἔχουσιν, αἰδομένη δὲ
Ρομάκισ' ἀμφ' ὤμοισιν, ἐὼν ξυέργε χιτῶνα,
Γεθόω γ' ἔτι πάντα προάγελα παρθενικῆς δὲ
Πεθομένης ποτὶ λίκτρον, ὑπ' ἄρσις ἐστὶ σιωπῇ.
Ἦδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθέν' ἠρώ
Κάλλει δ' ἰμρόεντος ἀνέπότην Λεῖανδρον.
Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἐχεν νῆουσιν ὁμίλην
Τόφρα δὲ καὶ Λεῖανδρος ἐρωμανέας προσώποις
Οὐκ ἄμην εἰσορόων ἀπαλόχρουν αὐχένα λείρης
Ὅψι δὲ Λεῖανδρῳ γλυκερὴν ἀνείκατο Φωνήρ,
Αἰδοῖς ὑγρὸν ἐρῶτος ἀποσάζουσα προσώπου.
Σέινε, τιοῖς ἐπέεσσιν ἄν κ' ἂν καὶ πέντρον, ῥεῖναις
Τίσει πολυπλανέωρ ἐπέων ἐδ' ἔδραζε κελύθει.

Οἱ μοι τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν δ' ὅ παρ' εἰδαγαῖαν.
Ταῦτα δὲ πάντα μάτ' ἐφθέγξαο· πῶς γ' ἰαλήτης
Σείνοσ' ἐὼν καὶ ἀπίστος ἐμὴ φιλότῃτι μιγείης.
Ἀμφαδὺν δ' οὐδ' ἀνέμεθα γάμοις ὅσοις πελάσας
Οὐ γ' ἐμοῖς ῥυκέεσσιν ἐπώαδεν· ἦν δ' ἔθελ' ἴσθης
ὣς ξείν' ἢ πλύφοιτο· ἐμὴν δ' ὅ παρ' εἰδαγαῖαν.
Οὐδ' ὕρασαι σκορέεσσαν ὑποκλέπειν ἀφροδίτῃ
Γλῶσσα γ' ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐνδοσίωπ' ἦ
ἔργον ὅπερ τέλει φθιτοῖς ἐνὶ τριόδοισι νύκτεσσι.
· Εἰπέ δ' ἐμὴ κρύψης τεὸν ὄνομα καὶ σέο πάτριν.
Οὐ γ' ἐμόρσελέ ληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα λευγὸν Ἡρώ
Πύρρος δ' ἀμφιμόητος ἐμὸς δόμος· οὐδ' ἀρομήλης
ὣς ἐνὶ ναὶ πάσῃσι θῶν ἀμφὶ πύλῳ τε καὶ μύκῃ
Σηστὰ δὸς πρὸ πύλοιο ὑπὲρ μακρὸν κύμονας ὄχλας
Γείτον' ἀπ' ἄλλων ἐχέουσιν ἑσθλὰς βουλήσι τοκήων.
Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἐσσι· ὁμήλικες· οὐδὲ χρεῖαι
Ἡθίων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἡμέρῃ
Ἐξ ἀλός ἢ νέμεοντος ἐπιπρέμει οὐαὶ σὶν ἡγή.
ὣς φασγάνῃσι δέ κ' ὑπὸ φάρεϊ κρύπτει παρ' ἡμῶν
Ἐμπελιν αἰδομένη σφετέρ' δ' ἔπει μέμφετο μύθοις

Λεῖαμος δὲ πῆθου κίβδηλος ὅξ' ἐκέρτρω,
Φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλώσειεν ἄγωνας·
Ἄρδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρωσιν ἐλέεσσι δαμάσσει,
Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέασται· οἷσι δ' ἄρ' ἄσσει!
Αὐτὸς ὁ παρδαμάτωρ βδελφύρος ἐστὶ βροτοῖσιν
Αὐτὸς καὶ ποθέοντι γότ' ἡσίομησε Λεῖαμω.
Ὅψ' ἐδ' ἄλασπῆσας πολυμήχανον ἐννεπὶ μῦθους·
Γ' ἔθενε σὸν δὲ ἔρωτα καὶ ἄχρ' ἰὸν ὅδ' ἄμα περήσω
Εἰ περὶ παφλάζοις καὶ ἀπλοοῖ ἔσεται ἰὺδωρ.
Οὐδ' ὅμ' ὠβαρὺν χεῦμα τέην μετανήμενος ὦν' ἰὼ
Οὐδ' ὅμ' ὠβαρὺν χεῦμα τέην μετανήμενος ὦν' ἰὼ
Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορβήμ' ὕψος ἀκοίτης
Νήξομαι ἐλήσποντον ἀγέρσοον· ὅχ' ἐκαθεν γὰρ
Ἀντίσσοιο πῆθος ἐχέτω λίεθρον αἰνέδον.
Μῶρον ἐμοὶ ἔρα λύχρον ἀπ' ἡλιβάρεος οὐρούς
Ἐκπεράτ' ἄν' ἀφαιρέκατ' ἀκρίφας· ὅφρα νοήσας
Ἐσσομαι ὀλκὰς ἔρωτος ἔχωρ σέθεν' ἄσπερα λύχρ'·
Καί μιν ὅπ' ἰππείων ὄψ' ὄψομαι δύντα βοώτῳ.
Οὐδ' ὅμ' ὠβαρὺν χεῦμα τέην μετανήμενος ὦν' ἰὼ
Πατρίδος ἀντὶ πόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄσμ' ἰκοίμην

Ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνεύοντας αἴητας
μή μιν ἀποσβέσῃς καὶ αὐτὴ καθυμὸν ὀλέσῃ.
Λύχρονέ μου μίο γοῖο φαεσφόρον ἡγεμονῆα,
εἰς τέον δὲ θέλῃς ἐμὸν ὄνομα καὶ σὺ δαῖναι
οὐ μοιά μοι Λείαυδος ἐϋσεφάνον πόσις Ἡρώϊς.
ὧς οἱ μὲν κρυφίοισι γέμοις σιωπῇ τὸ μιγῆναι.
καὶ νύχλιω φιλότηται ἡ ἀγγελίῳ ὑμεναίων,
λύχρου μῆ Τυρίησιν ἐπιγώσαντο φυλάσσει.
Φῆμ δὲ Φάος τανύφν· ὁ δὲ λύνετα μακρὰ περὶ ῥοῖα
Γαυρυχίδας δ' ἄρυσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίαθησαν ἀράγῃ.
Ἡμὲν ἐὼν ποτὶ πύργον· ὁ δ' ὄρφναίῳ ἀνὰ νύκτα
μή τι παρὰ πλάζοιτο βαλὼν σπημῖα πύργου
Πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' ἐνυρέα δῆμον ἀβύδου.
Γαυρυχίω δ' ἄρω κρυφίοις ποθέοντες ἀέθλοισι
Πολλὰ κίς ἡρήσαντο μολεῖν θαλάμη πόλον ὄρφνι.
Ἦδη λινὰ γόπε πλοῖος ἀνέδραμεν κτὸς ὀμίχλῃ
Ἀνδράσιν ὑπνον ἄγρυσαι καὶ ἀποθέοι τι Λεάνδρῳ
Ἀλλὰ πρὶν φλοῖσβόλο παρ' ἡϊόνας θαλάσσης
Ἀγγελίῳ ἀρέμι με φασγνομήων ὑμεναίῳ

Μῆ τυρίω λύχροιο πολυκλαύτοιο δοκῶν
ἔνθ' ὅς τε ἑρυνθίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
ὧς δ' ὁ κυνέης λιποφρενέανυκτος ὁμίχην.
Ἡρώ λύχρον ἐφαίνειν ἀναπομέροιο δὲ λύχρου
Θυμὸν ἔρωσ' ἐφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
Λύχρῳ καὶ οὐδ' ὦσιν καίεται· παῖρ δὲ θαλάσσης
Μαινομένην ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκρόων,
ἔτρεμε μὲν ῥοπῶτον· ἐπειτα δὲ θάρσος αἶρας
Τοίοισι προσέλεχτο παρηγορέων φρένα μύθοις.
Δφνὸς ἔρωσ' καὶ πόντος ἀμείλιχος· αἰεὶ θαλάσσης
ἔστιν ὕδωρ· τὸ δ' ἔρωτ' ἐμὲ φλέγειν δόμυχον πῦρ
Λάξεο πῦρ ἑραδὴ· μὴ δείδῃς νήχυν τὸν ὕδωρ.
Δῶρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
Ἀγνώσεις ὅτι κύπρις ἀπὸ σπυγροῦ ὅστις θαλάσσης
Καὶ ἑρατὴ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυκῶν;
ὧς εἰπὼν μελέων ἑρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον.
Ἀμφοτέραισ' ἀλάμῃσιν ἐὼ δ' ἐσφιγξε κῆρυ·
Ἠϊόνοσ' δ' ἐξ ὧσ' ἰδέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.
Λαμπομένη δ' ἔσπενδερ' αἶε' ἀτινὰρ τῖα λύχρου
Ἄνθρωπος ἐν ἐρέτης· αὐτόσολος· αὐτόμαρσ' ἠῖος.

Ἡρὼ δ' ἤλιβα ἴο Φαῖσφόρος ὑψόθεν πύργου
Λωγὰ λένε αὐρασίην ὅθεν πνύσειεν ἀήτης
Φάρεϊ πλάκι λύχλ' ἐπέσκεπεν· εἰσόκε σῆσθ' ὦ
Γομάκα μών Λείδ' ὀβ' ἔβη πτῖναύλο χον ἀκτιῶ
Καί μιν ἐόν πτῖ πύργον ἀρήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
Νυμφίον ἀδμαίροντα περὶ πύξασα σιῶπῃ,
Ἀφροκόμοισ' ἑτάμι γασέτι σάζοντα θαλάσσης
Ἡγεγε νυμφόκομοιο μυχὸς ἐπὶ παρθενίῳ ῥος.
Καὶ χροῶ πάντα κἀθήρε· δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.
Ἐνόδ' μωροδέω· ἔ' ἀλίπροον ἔσβεσεν ὀδμῶ.
Εἰςέτι δ' ἀδμαίροντα βαθυσώγῃσ' ἐνὶ λέκτροις
Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἐννεπε μύθ' ὃς
Νυμφίε πλάμ' ὀγήσας· ἀμὴν πᾶθε νυμφίος αἴης.
Νυμφίε πλάμ' ὀγήσας ἀλ' ὑγὴν ἀλμυρὸν ὕδωρ
Ὀδμήτ' ἔχονόεσ' αβανυγδύποιο θαλάσσης.
Δῶρο τέοις ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐνὶ κἀλθεο κόλποις·
Ὡς ἡμῶν τᾶν τέλει· ὁ δ' αὖν τί καλύσας ῥομίτῃ.
Καὶ θεομῶν ἐπέεσσιν ἀεισονόσ' ἐυθερεῖναι.
Ἦν γὰρ μοι, αἶψ' ἀχρόντος· ἐννέλεχος· αἶψ' ἀτέρ ὕμνων
Ὀυζυγῆν ἱερῶν τις ἐπὶ νυμφήκησιν ἀοιδός.

Ὀυδ' αἰδῶν ἤστρα πεσέλασθα λαμπρόλον ὠνέω,
Ὀυδ' ἐπ' αὖ σκάεθ' ὡς τίς ἐπεσκήρτησε χορείῃ,
Ὀυ χυμέναιον ἄφ' ὅσ' πατήρ ἢ πότνια μήτηρ,
Ἄλλα, λέχους ὀρέσασα τελευσιγέμοισιν ἐν ὥραις
Σιγῇ παρσὺν ἐπ' ἔξερ, ἐν ὕμφο κόμῃσ' εὐμήλῃ,
Καὶ γάμος ὡς ἂν πάντων ἀφ' ὁδομύων ὑμναίων.
Νῦν δ' ἔμην κείνοισι γάμος ὁλος, ὅδε ποτ' ἦώς
Νύμφῃ οὐκ εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοισι ἐνὶ λέκτροις.
Νήχετο δ' ἄν' τὶ πόρος οὐδέ λιν ποτ' ἐδ' ἦμ' αἰεὶ ὄσ'
Ἐννυχίων ἀκόρητος ἐτὶ πνείων ὑμναίων,
Ἡρῶ δ' ἐλπίσι πέπλος εὖρος λήθῃσ' ἀτοκήας
Γ' ὅθ' ἔνος ἡματιῆς, νύχ' ἡ γυνὴ, ἀμφοτέρωθεν,
Πολλάκις ἡρῆσαρτο κατελθέμεν ὅς δ' ὕσιν ἦεν.
Ὡς οἱ μέν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνὰ γαίην,
Κρυπασίῃ, τέσσαρτο μετ' αἰνέων κυθερείῃ,
Ἄλλ' ὅλιγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ὅδε τιδ' ἦεν ὄσ'
Ἄλλ' ἡλώρ' ἀπὸν ἄρτο, πολὺ πλάγκτων ὑμέναιων
Ἄλλ' ὅτε παρ' ἡνέεντο ἐπ' ἡλυθε χίμαρος ὥρῃ
Φρικαλέας δονέσας πολυστροφάλης γαίης αἴελλας
Βέρθεα δ' ἀστήρικτα κ' ὕψα, θέμεθ' ἅλα, θαλάσσης

Χεῖμεριοί πνεῖοντες ἐπισυφείλιζον αἷται
λαίλαπτα σέζοντες ὅλην ἅλα. Ἰντρομυῆς δὲ,
Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε δὴ χυάδ' ἔχουσι.
Χεῖμερὶς ἡνὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἄλανάυτης.
Ἄμ' οὐ χειμερὶς σεφóρος κατέρυκε θαλάσσης.
Κ' ἔτερόθυμ' ἐλάμβρε· διακτοεῖν δέ σε πύργου.
Ἡδ' ἀδὲ σὴ μαίνεσθαι φασφοείλω ὑμυαίων.
Μαῖνομυῆς σῶτρυνεν ἀφ' ὁδῶσαντα θαλάσσης,
Νηλεΐδ' ἡνὶ ἄπιστος· ὅφελ' ἐδύο μορὸς Ἡρώ.
Χεῖματος ἰσαμύροιο μένεν ἀπένωθε Λεάμβρου
Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώει ἀσέρα λέκτρων.
Ἄλλ' ἀπόθος ἡ μοῖρα κινήσασθαι θεληομυῆς δὲ,
Μοιρᾶων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτῃς.
Νῦν ἦν· ὥς τε μάλιστ' ἐπ' οὐ πνεῖονσιν αἷταις
Χεῖμερὶς πνοιῆσιν ἀκοντίζοντες αἷται.
Ἀθρόον ἐμώμπτουνσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Δη' τό τε Λεάμβρος περὶ θῆμον' ἐλπίδι νύμφης,
Δύσκειλάδων πεφóρητο θαλασσιῶν ὑμυαίων
Ἡδ' ἡλύματι κῦμα κυλίνδετο· σιῶθερ δ' ἔδωκε.
Αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέχετο πάντοθεν ἡγή.

Μῆναμένων ἀρέμων· ζεφύρω δ' ἄν τε πνεεν ὤροσ·
Καὶ νότος δ' ὁ βορέω μετὰ λαοῖς ἐφέηκεν ἀπείλας·
Καὶ ἐλύπεσθ' ἦν ἀλίαςτος ἐλισσάδιον θαλάσσης·
Αἶνοπαθὴς δ' Ἰδέαυρος ἀκκλήλοισι ἐνὶ δύναις
Πολιάκι μὲν λιπένυσεν ἀλασπίην ἀφροδίτῃ·
Πολιάκι δ' αὖτ' ὁν ἀμακτὰ προβάων ἀθαλάσσης·
Ἄτθ' ὅς οὐ μετὰ βέλω ἀμνήμονα καύετο νύμφησ·
Ἀλλά οἱ οὐ τίς ἀφῆκεν ἔρως δ' ὅκ' ἤσκεισε μόρσας
Γάνυθι δ' ἄγρομένοιο λυσαντὲϊ κύματος ὄρμη·
Θρυπτόμεν πεφόρητο· ποδῶν δ' ἐοικλᾶσ' ὄρμη·
Καὶ θένος ἦν ἀδύνην ἀκοιμήτων παλαμάων
Πομὴ δ' ἄντ' ὁ μαρσ χύσσι ὕδατος ἔρρε λαιμῷ·
Καὶ πόρον ἀχρήϊστον ἀμαιμακέλα πίνω ἄλμης·
Καὶ δὴ λύχον ἀπίσαν ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύρτο Λεάυρτος·
Εἰσέτι δ' ὀθύοντες, ἐπ' ἄγρ' ὑπνοῖσιν ὁ πωπαῖς,
Ἰσσερ κυμαίνουσα πολυκλαύρτο μερίμναις
Ἦλθε δ' ἥρι γένεφαι οὐκ ἴδεν νύμφιον Ἠρώ·
Πάμρθ' ὁ δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα ρῶτα θαλάσσης
Εἶπ' ὅτ' ἐσθλὸν ἔσθ' ἐν ἀλώμερον ὅρ' ἀρακοίτῃ·

Λύχνου σβεννυμένοιο, περὰ κρηπίδα δ' ἔπειρου
Θρυπτόμεν, ἀπὶ λαΐδ' αἰνέοντες ὅττι δ' ἀκερὲς ἄκοιτιν
Δαιδάλειον ῥήξασα πειρήσθηται χιτῶνα,
Ῥοιζήσδ' ὑποκαρπύουσα τῇ λίβαντον πέσε πύργου
Καὶ δ' Ἡρὸς τέθρηκεν ἐπὶ πολλοῖσι περὰ κοίτην
Ἀμύλων δ' αὖ πόρῳ γοῶν ἐν θυμῷ τ' ἔλεθρον.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΗ ἘΝ ἙΝΕΤΙΑΙΣ ΔΑΠΑ-

ΝΗ, ΚΑΙ ΔΕΞΙΟΤΗΤΙ ἈΛ-

ΔΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗ-

ΝΟΣ ΚΑΙ ῬΩ-

ΜΑΙ-

ΟΥ.

ΘΕΩ, ΔΟ-

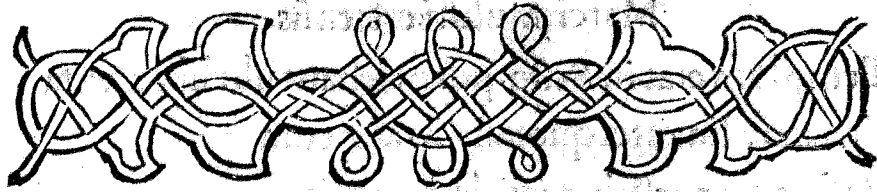
ΣΑ.

Marci Musuri crētenſis.

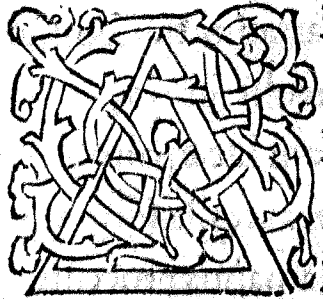
Templum erat in Seſto. porriciebant ubi libamenta
Veneri feſtinantes quotannis. at arcum
Vaſer amor geſtabat. iaculariq; geſtiens
Acute circunſpectabat, amarámq; cōtorſit ſagittam
Matris in ſacerdotiſſam. properánsq; inhæſit.
Epati Leandri cū puellæ præcordia ſtatim tráſfodiſſet
Vtriq; autem cupidinis eodem perculſi furore,
Sui potiti ſunt. nuptiarúq; conſciam lucernam
Clandefſinarum poſuere. ferreum auté illa ſortita
Sanguinem, multiuagis prodidit amantiſ procellis.
Et eoſ luce priuauit, priuauit etiam luſibus uenereis

Eiuſdem in Muſæum.

Etiam præcordia inuidia deorú tetigit. ná carminibus
Iactauit ſe conſecutum marſ præmia laborum.
Id audiens indignatus eſt q̃ ſua obumbrauerunt opa
Tenebræ ſatis, Martiſq; nō tulit inuidiam amor.
Muſæoq; mandauit. ille uero canebat amantiū
Furorem decerpendi uirginitatiſ florem.
Laudetur ergo paruiſ panxiſſe marginibus
Quæ paruiſ ludenſ manibus patrauit cupido.

MVSAEI DE HERONE ET
LEANDRO.

IC Dea occultorum testem
lucernam amorum.
Et nocturnum natatoré per mare
uectarum nuptiarum.
Et coitū tenebrosū, quē nō uidit
immortalis aurora.

Et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ Herūs.
Natantemq; Leandrum simul et lucernam audio.
Lucernam annuntiantem nuntium ueneris,
Herūs nocte nubentis nuptias ornantem nuntium.
Lucernā amoris simulacrū, quā debuit ætherius iupp̄r
Nocturnū post officium ducere ad cōsortiū astrorum.
Ac ipsam appellasse sponfas ornātem stellā amorum.
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiūmq; seruauit in somnium nūptiarum.

Anteq̃ molestus flatus flaret inimicus uentis.
Sed eia mihi canenti unum concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.
Sestus erat & Abydus è regione, prope mare.
Vicinae sunt urbes. cupido autem arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & uirginem. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Hero'.
Hæc quidem Sestū habitabat, uero oppidū ^{ille} ille Abydi
Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo.
Similes inter se. tu uero si quando illac transibis
Quære mihi quādā turrim ubi quōdam Sestias Hero'
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi
Adhuc deflens mortem & Amorem Leandri.
Verum unde Leander in Abydo domos habitans
Herūs ad amorē uenit. amore uero deuinxit & ipsam
Hero' gratiosa generosum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos. cum nuptiarū uero iperita esset,
Turrim a parentibus apud uicinum habitabat mare

Altera uenus regina castitate uero & pudore
Nunq̃ collectarum commercio usa est mulierum.
Neq; tripudium gratiarum audiuit iuuenilis ætatis
Liuorem euitans inuidum mulierum,
Nam ob pulchritudinem inuidæ sunt fœminæ.
Sed semper cytheream placans uenerem.
Sæp̃ etiam cupidinem conciliabat libamentis,
Matre cum cœlesti flammeam tremens pharetram.
Sed neq; sic euitauit ignitas sagittas.
Iamq; uenereum popolare uenit festum.
Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.
Cateruatimq; festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot habitabāt mari circūdataꝝ extrema isulæ.
+ Hi qdē ab hæmonia, hi uero maritima a cypro.
Neq; mulier ulla reman sit in oppidis cytherorum.
Non libani odoriferi in fumitatibus saltans.
Non phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi.
Neq; ullus iuuenis amator uirginum. certe n. illi.
Semper secuti, ubi fama est festi,
Non tantum immortalium afferre festināt sacrificia.

Quátum aggregatarum ob pulchritudines uirginũ.
Verum deæ per ædem incessit uirgo Hero
Splendorem gratum emittens facie
Qualis alba genas, oriens luna.
Summi uero niuearum rubebant circuli genarum,
Vt rosa ex thecis bicolor certe diceret
Herûs ex membris rosarum pratum apparere.
Colore enim membrorum rubebat euntis uero,
Etiã rosæ cãdidã idutæ tũicã sub talis splédebãt puellæ
Multæ uerò ex membris gratiæ fluebant. sed antiqui
Treis gratias mentiti sunt esse. alteruter uero Herûs
Oculus ridens centum gratiis pululabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta est uenus.
Sic ea quidem plurimum antecellens fœminas
Veneris sacerdotissã noua apparebat uenus.
Subiit autem iuuenũ teneras mêtes. neq; ullus uir
Erat, qui nõ affectaret habere coniugem Hero nem.
Illa autem benefundatã quacunq; per ædẽ uagabatur,
Sequentẽ mentẽ habebat & oculos & p̃cordia uiroꝝ.
Atq; aliquis iter iuuenes admiratus est, & dixit uerbũ.
b iiii

Et Sparten accessi. Iacedæmonis uidi urbem,
Vbi laborem & certamen audimus pulchritudinum.
Talem autē nondū uidi puellā prudētēq; tenerāq;
Forte uenus habet gratiarum unam iuuenum.
Intuens defessus sum. satietatē aut nō inueni aspiciēdi
Illico moriar cubilia ubi con scenderim Herūs.
Non ego in cœlo cuperem deus esse
Nostram uxorem habens domi Hero.
Si autē mihi non licet tuā sacerdotē tractare,
Talem mihi cytherea puellā uxorem præbeas.
Talia iuuenum quisq; locutus est undiq; alius.
Vulnus cælans infaniuit pulchritudine puellæ.
Grauia passe Leander, tu aut ut uidisti inclytā puellā,
Nolebas occultis consumere mentē stimulis,
Sed ardentibus domitus inopinato sagittis,
Nolebas uiuere perpulchræ expers Heronis
Simul in oculorum radiis crescebat fax amorum
Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
Pulchritudo enim celebris immaculatæ feminae
Acutior hominibus est ueloce sagitta.

Oculus uero uia est ab oculi ictibus
Vulnus delabitur, & in præcordia uiri uiat,
Cepit aut ipsum tunc stupor, ipudètia, tremor, pudor.
Tremuit qdè corde: pudor uero ipsum tenebat captũ.
Obstupuit uero pulchritudinè optimã amor uero ad
Audacter at ob amorè ipudètiã affectàs (mit pudorè
Tacite pedibus incedebat, & contra stetit puellam.
Oblique uero intuens dolosus torquebat oculos.
Nutibus mutis deuians mentem puellæ.
Ipsa uero ut sensit amorè dolosum Leandri.
Gauisa est ob gratias suas: tacite uero & ipsa
Sæpe gratam suam deiecit faciem
+ Nutibus occultis innuens Leandro,
Et rursus extulit: ille uero intus animo gaudebat.
Quod amorem sensit, & non renuit puella.
Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
Lucem contrahens descendit ad occasum aurora.
E regione autem apparuit umbrosa uespere stella.
Sed ipse audacter adibat prope puellam,
Vt uidit atratas insurgentes tenebras.

Tacite quidem stringens roseos digitos puellæ.
Ex imo suspirabat uehementer illa uero silentio
Tanq̃ irascens roseam retraxit manum.
Vt uero amatae sensit instabiles nutus puellæ
Audaçter manu uariam traxit uestem.
Vltima uenerandi ducens ad penetralia templi.
Pigre autem pedibus sequebatur uirgo Hero
Tanq̃ nolens talemq; emisit uocem
Fœmineis uerbis minans Leandro.
Hospes, quid insanis? quid me infelix uirginē thrais.
Alia ito uia. meamq; dimitte uestem
Iram meorum euita locupletum parentum.
Veneris non te decet deæ sacerdotem sollicitare,
Virginis ad lectum difficile est ire.
Talia minata est conuenientia uirginibus.
Fœminearū autē Leander ubi audiuit furorē minarū.
Sensit persuasarum signa uirginum.
Etenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
Venerearum consuetudinū per se nuntia sunt minæ.
Virginis aut beneolens boni coloris collū osculatus

Tale uerbum ait amoris iactus stimulo
Venus cara post tenerem, minerua post mineruam.
Non enim terrestribus æqualem uoco te mulieribus,
Sed te filiabus Iouis saturnii assimilo.
Beatus qui te plantauit, & beata quæ peperit mater,
Venter qui te enixus est felicissimus, sed preces
Nostras exaudi, amorisq; miseresce necessitatis.
Veneris ut sacerdos exerce ueneris opera.
Virginem non decet administrare ueneri.
Virginibus uenus non gaudet, si uero uolueris
Inituta deæ desideranda, & cerimonias fidas discere,
Sunt nuptiæ & lecti, tu autem si amas uenerem
Mulcentium mentem ama suauem legem amorum.
Tuuq; seruum me accipe, & si uolueris cōiugem
Quem tibi cupido uenatus est suis sagittis, assecutus.
Sicut audacem herculem auri uirga mercurius.
Seruitum duxit iardanen ad puellam i. omphalen,
Tibi uero me uen⁹ misit & nō sapiēs attulit mercuri⁹
Virgo non te latet ex arcadia atalanta.
Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum.

Αρπία τρου.

Οὐχὸς ὁ ληάνδροιο δὴ ἀπλοοσ. οὐχὸς ὁ πύργου.

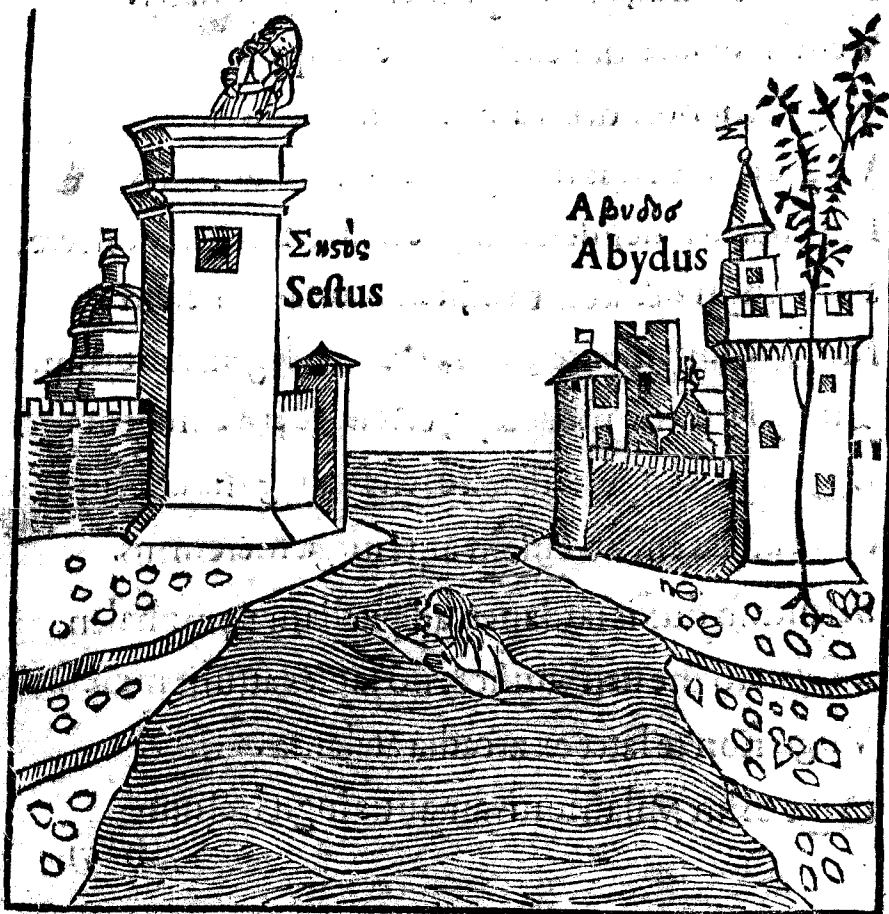
Πορτομός, ὁ μὴ μούνη τῷ Φιλέοντι βαρύν.

Ταυθῆρους τὰ πέρουι παύλια. γούτῳ γὰ πύργου

Λείφανεν. ὁ προδότης ὡδὲ πέμφο λύχου.

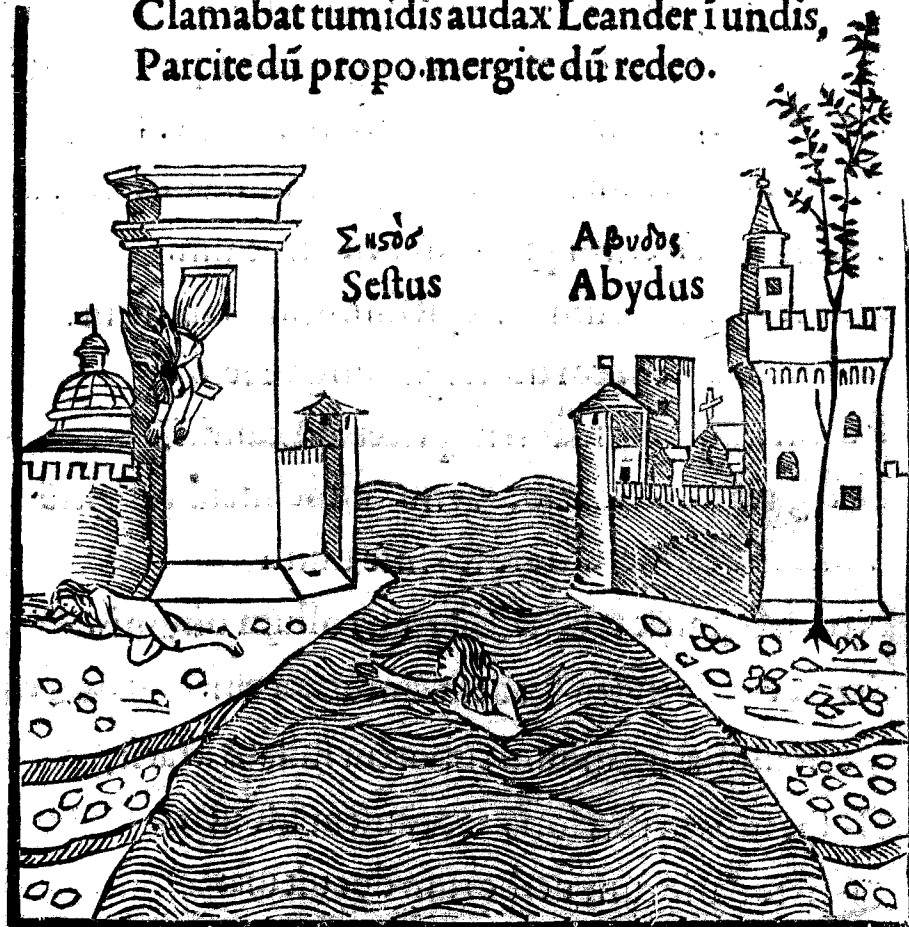
Κοινὸς δὲ μφοτέρους ὁ δ' ἔχει τὰφος, εἰσέτι καὶ νῦν

Κεῖνῳ τῷ φθοιερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Antipatri.
Hic est Leandri tranatus hoc est ponti
Fretum non soli amanti graue.
Hæc Herûs antiquæ domicilia hæ turris
Reliquiæ proditrix hic pendeat lucerna.
Cômuneq; amboshoc habet sepulchrum, nûc quoq;
De illo inuido conquerentes uento.

Clamabat tumidis audax Leander í undis,
Parcite dū propo. mergite dū redeo.

Virginitatem curans. Irata autem uenere,
Quem prius non amauit, in corde posuit toto
persuadere & tu cara, ne ueneri iram excites.
Sic satus persuasit recusantis mentem puellæ,
Animum amoriperis errare faciens uerbis.
Virgo autem mûta in terram fixit aspectum.
pudore rubefactam abscondens genam.
Et terræ rasit sumitatem in uestigiis. cum pudore autē
Sæpe circa humeros suam contraxit uestem.
Persuasionis enim hæc omnia prænuntia uirginis aut
Persuasæ ad lectum promissio est silentium.
Iam & suauamarum suscepit stimulum amorum.
Vrebatur autem cor dulci igne uirgo Hero!
Pulchritudineq; suauis stupebat Leandri.
Dū igitur ad terrā habebat nox. l. inclinatā caliginē
Tunc & Leander amore furente uultu
Non laborabat uidens tenerum collum uirginis.
Sero uero Leandro suauem emisit uocem.
Verecundiæ madidum ruborem stillans a facie,
Hospestuis uerbis forsan & caute moueres.
Quis te uariorum uerborum docuit uias?

Hei mihi quis te duxit meam ad patriam terram?
Hæc aut omnia frustra locutus es. quomodo. n. uagus
Hospes cum sis, & in fidus meo amori miscearis?
Manifeste non possumus nuptiis legitimis coniungi.
Non enim meis parentibus placet. si autem uoles
Vt hospes profugus mea in patria manere,
Non potes tenebrosam abscondere uenerem.
Lingua. n. hominum amica conuitii. in silentio autem
Opus, quod perficit aliquis, in triuiis audiit.
Dic uero ne cæles tuum nomen, & tuam patriam.
Non enim meum te lateat, mihi nomé inclytū Hero
Turris autem circumsona, mea domus altissima
Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem supra profundas undas.
Vicinum mare habeo inuisis consiliis parentum.
Neq; me prope uicinæ sunt coætaneæ. neq; choreæ.
Iuuenum adsunt. semper autem nocte & die
Ex mari uentoso insonat auribus sonitus,
Sic fata roseam sub ueste coelabat genam.
Rursus pudore affecta sua autem increpabat dicta.

Leander autem amoris percussus acuto stimulo
Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
Virum enim uariis consiliis amor sagittis domat.
Et rursus uiri uulnus medicatur. quibus aut dominatur
Ipse omnidomitor consulter est mortalibus.
Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
Tandem autem ingemēs exco gitatum dixit uerbum.
Virgo tuū pp amorē, etiā asperā undā transibo
Si igni ferueat & in nauigabilis erit aqua.
Non timeo grauem undam tuum adiens cubile.
Non fremitum resonantem grauissonis maris.
Sed semper per noctem portatus madidus maritus
Nauigabo hellespontum ualde fluentem. non lōge, n.
Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
E regione ostende, ut intuens
Sim nauis amoris habens tuum stellam lychnum.
Atq; ipsum aspiciens ne uideam occidentem booten.
Nec asperū orionē, ac immadidam tractionē currus
Patriæ obuīæ ad dulcem portū uenirem.

Sed cara caue perflantes uentos
Ne ipsam extinguant, & statim animam perdam,
Lychnum meæ uitæ luciferum ducem.
Si uere autem uis meum nomen & tu scire,
Nomen mihi Leander benecomptæ cōiunx Herūs.
Sic quidem clandestinis nuptiis cōponebāt misceri
Et nocturnam amicitiam, & nuntium nuptiarum.
Lucernæ testimoniis pacti sunt seruare
Illa quidem lucē extēdere, hic aut undas lōgas trāsire
Pernoctationes autem executi uigilum nuptiarum
A se inuiti separati sunt necessitate.
Hæc quidē suā ad turrim, hic autē obscurā pnoctem
Ne quid erraret iaciens signa turris
Nauigabat pfundi funda mēti ad latū populū Abydi.
Totāq; noctē coniugū clādestina desiderātes certam iā
Sæpe optarūt uenire cubiculum ornantem noctem,
Iam atrata cucurrit noctis caligo
Viris somnum afferens, & non amanti Leandro.
Sed multifremi apud lirora maris
Nuntium expectabat lucentium nuptiarum.

Testimonium lucernæ lugubris expectans.
Lectiq; clandestini procul speculantem nuntium.
Vt uero uidit nigræ obscuram noctis caliginem,
Hec' lucernam ostendit. accensa uero lucerna
Animum cupido exussit festinantis Leandri.
Lucerna ardente, coardebat. apud uero mare
Insanarum undarum multifonum fremitum audiens
Tremebat quidem primū, postea aut audaciā excitās
Talibus alloquebatur consolans mentem uerbis.
Grauis amor & mare implacabile. sed maris
Est aqua. uerum amoris me urit intestinus ignis.
Assume ignem cor, ne time effusam aquam
Ades mihi in amorem. cur fluctus curas?
Ignoras q; Venus nata est è mari?
Et dominatur ponto, & nostris doloribus.
Sic fatus membra amabilia exuit uestem,
Ambabus manibus, suoq; astringit capiti.
Litorēq; exiuit. corpusq; deiecit in mare.
Splendentēq; festinabat semper aduersus lucernam.
Ipse Remex. ipse classis. ipse sibi naus.

Herò autem alta lucifera super turri
Pernitiosis auris undecunq; spiraret uentus.
Veste sæpe lucernam tegebat donec Sesti
Multum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
Et ipsum suã ad turrim adduxit. ex ianuis uero
Sponsum anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris.
Duxit spòsam ornãtis ad penetralia uirgialis cubiculi.
Et corpus totum absterfit. corpusq; unxit oleo
Bene olenti. roseo. & mare olentem extinxit odorem.
Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
Sponsum circumfusa blanda emisit uerba.
Sponse multũ laborasti, quæ nõ passus est spòsus aliũs
Sponse multum laborasti. satis tibi est salsa aqua.
Fetorq; piscosus frementis maris,
Huc tuos sudores meis impone sinibus.
Sic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit zonam.
Et leges inierunt beneuolæ ueneris.
Erãt nuptiæ, sed sine choreis erat lectus, sed sine hymnis.
Non coniugium sacrum quisq; laudauit poeta.

Non tædarum illuminabat lux cubiculariũ lectum
Neq; peragili quisq; infiluit chorea.
Non hymenæum cantauit pater, & ueneranda mater;
Sed lectum sternens perficientibus nuptias in horis
Silentium thalamũ fixit, spõsum uero ornauit caligo
Et nuptiæ erant longe a canendis hymenæis.
Nox quidẽ erat illis nuptiarũ ornatrice, nunq̃ aurora
Sponsum uidit Leandrum ualde notis in lectis.
Nauigabat aut è regiõẽ positi rursus ad populũ Abydi
Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
Ast Hero' longa induta ueste suos latens parentes,
Virgo diurna, nocturna mulier. utriq; autem
Sæpe optarunt descendere ad occasum auroram.
Sic hi quidem amoris abscondentes uim
Occulta delectabantur inter se uenere
Sed paruum uixerunt in tempus. neq; diu
Inuicem potiti sunt multiuagis nuptiis.
Sed quando pruinosa uenit hyemishora,
Horrendas cõmouens multarum uortiginũ procellas
Profunditatesq; infirmas & madida fundaméta maris.

Hyemales spirantes uerberabant uenti
Nimbo percutientes totum mare. uapulante autem
Iam naué nigram fregit bifida terra
Hyemale et infidum effugiens mare nauta .
Sed non hyemalis te timor coercebat maris
Fortanime Leander. nuntius sed te turris,
Consuetam significans lucem nuptiarum,
Furentis te impulit securum maris,
Crudelis & perfidus. debebat autem infelix Herò
Hyeme instante manere sine Leandro,
Non amplius accendens indicem stellam lectorum.
Sed amor & fatum coegebat. allecta autem
Parcarum ostendebat, nō amplius facem amorum.
Nox erat, cum maxime spiranteis uentos
Hyemalibus flatibus iaculantes uenti
Collecti irruunt in litus maris.
Tunc leander consueta spe sponsæ
Valde sonantium ferebatur marinarum nuptiarum.
Iã ab unda unda uoluebatur, accumulabat uero aqua
Aetheri miscebatur mare. concitata est undiq; terra.

Pugnātibus uentis. zephyro autē cōtra spirabat eurus
Et notus in boream magnas immisit minas.
Et fragor fuit inuitabilis ualdis fremitus maris.
Grauia autē passus leander implacabilibus litoribus.
Sæpe quidem precabatur æquoream uenerem.
Sæpe autem & ipsum regem neptunum maris.
At thææ non boream immemorē relinquit nymphæ.
Sed ei nullus auxiliatus ē. amor autē nō coercuit fata.
Undiq; autē accumulati male obuius fluctus impetu
Contritus ferebatur. pedum autem eius defecit uigor.
Et uis fuit immobilis inquietarum manuum.
Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur.
Et potum inutilem indomabilis potauit maris.
Et iam lucernam infidam extinxit amarus uentus
Et animam & amorem deflendi leandri.
Cum adhuc autem dirigeret iter uigilibus oculis
Stabat fluctuans miseris curis.
Venit autem aurora, & non uidit sponsum Hero'.
Circunquaq; oculum dirigebat in lata dorsa maris
Sicubi uideret errantem suum maritum.

Lucerna extincta apud fundamentum turris
Dilaniatum scopulis ut uidit mortuum maritum
Variam scindens circa pectora tunicam
Cum strepitu præceps abalta deturbata est turri
Atq; Hero' mortua est ob mortuum maritum.
Suiq; potiti sunt & in ultima pernicie.

